

[Ingerlise Koefoed]

gang, vi stiller et forslag af denne art, måske ikke lige præcis som dette er udformet. Vi har flere gange stillet forslag om en børnekulturfond med de samme opgaver, som ligger i denne fond, som bare skal dreje sig bredt om den folkelige kultur. Vi har også på andre områder prøvet at fremhæve den folkelige kultur som et område, vi synes det er vigtigt at finde nogle støttemuligheder for.

Jeg vil sige til ministeren, at det selvfølgelig er rigtigt, at der er elementer i dette forslag, der ligner elementer i ministerens forslag, men der er, som ministeren også sagde, nogle forskelle.

En af de for os vigtige forskelle er, at dette drejer sig om støtte til de folkelige kulturaktiviteter. Det drejer sig selvfølgelig også om støtte til de aktiviteter – det står der også – hvor der sker et samarbejde imellem professionelle og folkelige, f.eks. i egNSTEATERVIRKSOMHED, i forskellig udstillingsvirksomhed, i forskellig musikvirksomhed og sådan noget.

Det er helt bevidst, at det er lavet på den måde. Vi har understreget – det har jeg i øvrigt gjort som kommentar til idéprogrammet i dag – at vi ikke synes, at der over denne fond skal bevilges penge til de institutioner, der hører under deres egen selvstændige lovgivning og altså burde have mulighed for at overskue, hvilke støttemuligheder der er. I stedet for skal de, som kulturministeren foreslår i idéprogrammet, først søge f.eks. Teaterrådet eller Statens Museumsnævn. Hvis de får afslag dér, kan de søge idéprogrammets kulturfond osv., osv. Det mener vi er bureaukratisk, og det mener vi egentlig også er en fejltagelse. Sådan synes vi i hvert tilfælde ikke det skal være.

Der er en anden forskel på vort forslag, som ministeren også fremhævede, og det er, at vi foreslår, at midlerne skal fordeles af et repræsentativt udvalg. Det mener jeg stadig væk er det rigtige.

Det, jeg ikke har sagt i redegørelsesdebatten i dag, vil jeg da gerne sige nu: Jeg synes, det er en dårlig idé med alle de håndplukkede udvalg, vi skal have siddende rundt omkring. Jeg synes, at når man gennemfører et forslag som dette, der jo altså drejer sig om folkelig kultur- og amatørvirksomhed, så er det rigtigt, at man opfordrer de mennesker, der har erfaringerne fra området, der arbejder inden for området, til at se på fordelingen af de penge, der måtte komme til området.

Endelig er der den forskel mellem det her og mange andre forslag, vi i SF har stillet, og det forslag, kulturministeren kommer med i dag, at vi prøver på at finde nogle af pengene inden for det eksisterende budget. Belært om, at man ikke altid skal snakke om nye penge, har vi kigget alvorligt på det her og sagt: Hvor kan vi finde nogle penge? Vi har altså fundet, at man godt af de statslottomidler og de tipsmidler, som tilflyder Kulturministeriet, kunne tage nogle penge til dette specielle formål.

Jeg vil godt sige til hr. Helge Mortensen, som jeg i øvrigt takker for en positiv holdning til forslaget, at jeg ikke så meget har opfattet det her som et forsøg. Vi foreslår i hvert fald, at vi allerede ved starten af fondens tredje funktionsår igangsætter en vurdering. Vi vil ikke sige, som man så tit gør: Nu løber forsøgene i tre år, og så vurderer vi, og så varer det nogle år, før vi måske kommer tilbage. Vi har ønsket at starte vurderingen, før de tre år er udløbet, sådan at vi, hvis det bliver vellykket, eller hvis der skal ændres noget, kan fortsætte med virksomheden bagefter.

Til hr. Helge Sander, som var meget højt oppe, vil jeg sige, at der er redegjort helt klart i det her forslag for, at det har en sammenhæng med den måde, lottopengene endte med at blive fordelt på. Der står højt og tydeligt, at vi havde arbejdet for at få nogle flere penge igennem lotto-spillet til den folkelige kultur. Det fik vi ikke. Vi havde stillet ændringsforslag om det. Vi kom ikke igennem med det. Derefter siger vi: Så må vi prøve ad anden vej. Og så tager vi nogle af pengene alligevel fra lottoen og tipsmidlerne og vil så foreslå at bruge dem på denne måde.

Det er der sådan set ikke noget skjult i. Det er der heller ikke noget mistænkeligt i. Der er klart redegjort for, at vi bl.a. er blevet inspireret af den elendige lottodebat og det dårlige udfald, den fik, til at prøve at skaffe os pengene ad anden vej.

Jeg regner med, at det her forslag kan indgå i den debat, som må komme, når kulturministerens kulturpolitiske idéprogram ikke bare bliver hovedhjørnestenen i en kulturpolitisk redegørelse, men foreligger som et forslag her i Folketinget. Jeg vil i hvert fald selv prøve at bringe det her forslag og de ideer, der nu måtte ligge i det, op i den debat, der kommer til den tid.

Hermed sluttede forhandlingen.